

Sygn. akt X Ga 40/16/za



WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy
w składzie

Przewodniczący	Sędzia SO Lesław Zieliński
	Sędzia SO Leszek Guza
	Sędzia SO Iwona Wańczura
Protokolant	Grzegorz Kaczmarczyk

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2016 roku w Gliwicach
na rozprawie

sprawy ze skargi

przy udziale zamawiającego:

oraz przystępujących do postępowania skargowego po stronie zamawiającego

oraz

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej

z dnia 15 stycznia 2015 r.

sygn. akt KIO 2722/15

1. oddala skargę;
2. zasądza od skarżącego [redacted] na rzecz zamawiającego [redacted] kwotę 2 400 (dwa tysiące czterysta złotych) z tytułu kosztów postępowania skargowego;
3. zasądza od skarżącego [redacted] na rzecz [redacted] kwotę 2 400 (dwa tysiące czterysta złotych) z tytułu kosztów postępowania skargowego;
4. zasądza od skarżącego [redacted] na rzecz [redacted] kwotę 2 400 (dwa tysiące czterysta złotych) z tytułu kosztów postępowania skargowego.

SSO Leszek Guza

SSO Lesław Zieliński

SSO Iwona Wańczura





Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego
w dniu 3.06.2016 r. w sprawie X Ga 40/16
w zakresie znaczników czasowych 00:02:24 - 00:32:15.

(x 151515000005027 X Ga 40 16 262 20160603 112816 000224 002951 X.mp4)

* * * * * początek tekstu

YYA732799_01

[Przewodniczący 00:02:24.588]

Uzasadnienie. Przypomnę, że zamawiający [REDACTED] prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest zimowe utrzymanie dróg na terenie miasta [REDACTED]. Przedmiot zamówienia został podzielony na 12 rejonów. Dnia 14 grudnia 2015 roku wykonawca [REDACTED] wniósł odwołanie do prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w zakresie rejonów czwartego, piątego i siódmego. Niniejsza sprawa mieści się w zakresie odwołania dotyczącego rejonu siódmego. Nie przedstawiając szczegółowo zarzutów odwołania, bowiem nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia Sądu w niniejszej sprawie, należy wskazać, że odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej między innymi dla rejonu siódmego, dokonania powtórnej czynności badania ofert i oceny ofert, między innymi w rejonie siódmym, odrzucenia ofert złożonych przez [REDACTED] w rejonie siódmym, wykluczenia [REDACTED] z postępowania ze względu na niewykazanie spełnienia warunków udziału w postępowaniu oraz złożenie nieprawdziwych informacji, ewentualnie wcześniejsze skierowanie wezwania do uzupełnienia dokumentów lub udzielenia wyjaśnień w wyżej wymienionym zakresie. Wniósł również o dokonanie wyboru oferty [REDACTED] jako najkorzystniejszej w rejonach, między innymi w rejonie siódmym. Odwołujący wskazał, że ma interes we wniesieniu odwołania, gdyż jest wykonawcą, który złożył ofertę w przedmiotowym postępowaniu, między innymi na rejon siódmy, w którym został sklasyfikowany na pozycji drugiej. Zamawiający w postępowaniu przed Krajową Izbą Odwoławczą nie złożył pisemnej odpowiedzi na odwołanie, do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego skutecznie przystąpili [REDACTED] i [REDACTED]. Zaskarżonym wyrokiem KIO oddaliła odwołanie w sprawie sygnatura akt KIO 2722/15 i swoje rozstrzygnięcie Izba uzasadniła w ten sposób, iż ustaliła i zważyła, iż oddaliła odwołanie stwierdzając, że odwołujący nie legitymuje się interesem w rozumieniu przepisu artykułu 179 ustęp



1 Prawa zamówień publicznych, gdyż oferta odwołującego w zakresie skarżonych rejonów przestała wiązać, co z kolei w przypadku uwzględnienia zarzutów uniemożliwia jej wybór, wskutek czego zastosowanie znajduje artykuł, przepis artykułu 192 ustęp 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, nakazujący Izbie oddalenie odwołania. Dalej stwierdziła Izba, że w przedmiotowym postępowaniu odwołujący nie dopełnił obowiązku wynikającego z przepisu artykułu 85 ustęp 2 Prawa zamówień publicznych, zgodnie z którym wykonawca samodzielnie lub na wniosek zamawiającego może przedłużyć termin związania ofertą. Wskazała Izba, że termin związania ofertą upłynął z dniem 13 grudnia 2015 roku, a odwołujący dopiero w dacie 14 grudnia 2015 roku po terminie, po upływie terminu związania ofertą przedłużył jej ważność, tym samym przerwanie terminu związania ofertą spowodowało wygaśnięcie oferty odwołującego, co z kolei wywołuje skutek uniemożliwienia zamawiającemu dokonanie wyboru tej oferty w tym postępowaniu. Podniosła Izba, że przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych traktują odwołanie jako środek ochrony prawnej skierowany na zmianę sytuacji wykonawcy, polegającej na możliwym uzyskaniu w danym postępowaniu zamówienia przez odwołującego. Zatem Krajowa Izba Odwoławcza z urzędu w każdym rozpatrywanym przypadku zobowiązana jest do badania przesłanek wskazanych w artykule 179 ustęp 1 Prawa zamówień publicznych, to jest interesów w uzyskaniu danego zamówienia oraz poniesienia lub możliwości poniesienia szkody. Wskazała Izba dalej, że są to przesłanki materialno-prawne, co oznacza, że odwołanie w przypadku ich braku lub nieudowodnienia podlega oddaleniu z uwagi na brak legitymacji do jego wniesienia, niezależnie od zasadności podnoszonych w odwołaniu zarzutów. Dlatego przyjęła Izba, że odwołujący utracił możliwość wyboru jego oferty jako najkorzystniejszej w momencie, gdy nie przedłużył terminu związania ofertą w ten sposób, aby zapewnić jego ciągłość przez cały okres prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Podkreśliła dalej Izba, że odwołujący nie zaprzeczył okolicznościom wskazanym przez przystępującego [REDACTED], mam tutaj skrót, muszę sobie znaleźć, [REDACTED] a jedynie próbował wskazywać na istnienie związania ofertą w sposób dorozumiany z uwagi na fakt, że załączona do oferty gwarancja wadialna zabezpieczała ofertę do dnia 15 grudnia 2015 roku. Wskazała Izba, że takie stanowisko odwołującego stoi w sprzeczności z jego oświadczeniem znajdującym się w formularzu oferty w brzmieniu: uważamy się za związanych niniejszą ofertą przez okres 60 dni od daty składania ofert, co powoduje zakończenie sześćdziesięciodniowego terminu z końcem dnia 13 grudnia 2015 roku. Wskazała Izba na orzecznictwo Sądów Okręgowych i Krajowej Izby



Odwoławczej, które w tej kwestii jest jednolite. W sytuacji, gdy oferta odwołującego nie została wybrana w tym postępowaniu nie będzie mogła zostać już wybrana jako najkorzystniejsza z uwagi na upływ terminu związania ofertą. Wskazała dalej Izba, że odmienną kwestią jest prawo do podpisania umowy po upływie terminu związania ofertą i przytoczyła orzecznictwo wskazujące na brak możliwości wybrania oferty po upływie okresu związania ofertą [ns 00:08:08.169]. Biorąc powyższe pod uwagę Izba orzekła jak w sentencji, czyli oddaliła odwołanie.

Od wyroku tego skargę wniósł wykonawca [REDAKTOWANE], który zaskarżył wyrok w punkcie 1 w zakresie zarzutów dotyczących rejonu numer 7. Skarżący w swojej skardze zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie prawa procesowego to jest artykułu 152 ustęp 2 Prawa zamówień publicznych przez uznanie, że odwołanie skarżącego nie mogło być uwzględnione ze względu na fakt, iż niemożliwe było stwierdzenie naruszenia przepisów ustawy, który miało wpływ lub mogło mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia, rozumianego jako możliwość uzyskania zamówienia przez skarżącego. Zarzucił dalej skarżący naruszenie artykułu 191 ustęp 2 Prawa zamówień publicznych przez powzięcie, przez nie wzięcie za podstawę rozstrzygnięcia stanu rzeczy ustalonego w toku postępowania, a ponadto zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego to jest artykułu 179 ustęp 1 Pzp przez uznanie, iż skarżący nie legitymował się interesem we wniesieniu odwołania ze względu na brak związania ofertą, co zdaniem Izby uniemożliwiłoby wybór oferty złożonej przez skarżącego w przypadku uwzględnienia odwołania, artykułu 85 ustęp 2 Pzp przez uznanie, iż skarżący nie dopełnił obowiązku przedłużenia terminu związania ofertą określonego w tym artykule oraz uznanie, iż spowodowało to wygaśnięcie oferty skarżącego, a także wywołało skutek uniemożliwiający zamawiającemu dokonanie wyboru oferty skarżącego złożonej w postępowaniu, artykułu 90 ustęp 3 w związku z artykułem 89 ustęp 1 punkt 4 Pzp przez zaniechanie nakazania zamawiającemu odrzucenia oferty złożonej przez [REDAKTOWANE], zwany dalej [REDAKTOWANE], mimo że oferta tego wykonawcy zawierała cenę rażąco niską w stosunku do przedmiotu zamówienia, zaś [REDAKTOWANE] nie złożył wyjaśnień spełniających wymagania określone w artykule 90 ustęp 1 do 3 Pzp, ewentualnie, iż złożone przez ten podmiot wyjaśnienia potwierdzają, że zaoferowana cena ma charakter rażąco niski, artykułu 89 ustęp 1 punkt 3 Pzp w związku z artykułem 3 ustęp 1 w związku z artykułem 15 ustęp 1 punkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, poprzez zaniechanie nakazania odrzucenia oferty [REDAKTOWANE] mimo iż jej złożenie stanowi czyn nieuczciwej konkurencji, polegający na

sprzedaży usług i towarów poniżej kosztów i świadczenia wytworzenia, artykułu 89 ustęp 1 punkt 2 Pzp przez zaniechanie nakazania odrzucenia oferty złożonej przez [REDAKTED] mimo iż oferta ta jest niezgodna z SIWS, w zakresie w jakim cena za dobre prowadzenie akcji Zima w rejonie siódmym, [ns 00:11:11.204], w kolejności nie pokrywa wszystkich kosztów związanych ze świadczeniem usług, artykułu 24 ustęp 2 punkt 4 Pzp w związku z artykułem 22 ustęp 1 punkt 2 Pzp przez zaniechanie nakazania wykluczenia [REDAKTED] z postępowania, pomimo iż wykonawca nie wykazał spełnienia warunków udziału w postępowaniu w zakresie wiedzy i doświadczenia, artykułu 24 ustęp 2 punkt 3 w związku z artykułem 22 ustęp 1 punkt 2 Pzp poprzez zaniechanie nakazania wykluczenia [REDAKTED] z postępowania, pomimo iż wykonawca ten złożył nieprawdziwe informacje mające wpływ na wynik postępowania dotyczące wykazywanej wiedzy i doświadczenia na potwierdzenie spełnienia warunków udziału w postępowaniu. W oparciu o te zarzuty skarżący wniósł o uznanie skargi za zasadną i zmianę orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej w zakresie zarzutów dotyczących rejonu numer 7, poprzez uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej dla rejonu numer 7, dokonanie powtórnej czynności badania i oceny ofert złożonych [ns 00:12:23.545] wykonanie zamówienia w zakresie rejonu numer 7 z uwzględnieniem oferty skarżącego, odrzucenie oferty złożonej przez [REDAKTED] oraz wykluczenie tego wykonawcy z udziału w postępowaniu, wyboru oferty skarżącego jako najkorzystniejszej spośród ofert złożonych na wykonanie zamówienia w zakresie obsługi rejonu numer 7. Zamawiający wniósł o oddalenie skargi i obciążenie skarżącego kosztami postępowania. Uczestnik [REDAKTED] wniósł o oddalenie skargi i zasądzenie kosztów postępowania. Uczestniczka [REDAKTED] wniosła o oddalenie skargi i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył. Skarga podlega oddaleniu. Uznaje Sąd Okręgowy, że zaskarżone orzeczenie jest słuszne i zostało oparte o prawidłowo, na prawidłowo ustalonym stanie faktycznym, który Izba prawidłowo oceniła w ramach obowiązującego prawa. Wskazać zresztą należy w niniejszej sprawie, że w zakresie stanu faktycznego poddanego ocenie nie było między stronami sporu. Przechodząc zaś do rozważań prawnych na wstępie należy przypomnieć, że jak wynika z artykułu 85 ustęp 2 Pzp wykonawca samodzielnie lub na wniosek zamawiającego może przedłużyć termin związania oferty. W dalszej części, w dalszej części tego przepisu wskazuje się, znaczy dalsza część tego przepisu dotyczy zamawiającego. Jak z powyższego wynika ustawa dopuszcza możliwość przedłużenia terminu związania ofertą już po otwarciu ofert, może to odbyć się z własnej inicjatywy





wykonawcy albo na wniosek zamawiającego. Wskazuje się przy tym zgodnie w doktrynie i orzecznictwie, że wykonawca nie jest ograniczony zarówno co do liczby przedłużenia terminu związania ofertą, jak i co do czasu trwania tego zobowiązania. Przechodząc dalej do rozważenia okoliczności istotnych dla rozpoznania skargi należy wskazać, że w niniejszej sprawie najbardziej problematyczne były 2 zagadnienia. Pierwsze dotyczące wykładni przepisów Pzp w zakresie możliwości przedłużenia terminu związania ofertą po jego upływie i drugi dotyczący możliwości zastosowania artykułu 115 Kodeksu cywilnego do upływu terminu związania ofertą. Jeżeli chodzi o pierwszy ze wskazanych problemów, to Sąd podziela tutaj pogląd wyrażony przez KIO w zaskarżonym wyroku, że po upływie terminu związania ofertą nie jest możliwe przedłużenie tego terminu. W ocenie Sądu Okręgowego za oczywiste należy uznać, że z samej istoty pojęcia przedłużenie wynika, że termin przedłużany nie może upłynąć w chwili jego przedłużenia. Przedłużyć można bowiem jedynie okres, który jeszcze trwa, który jeszcze nie upłynął. W przypadku zaś upływu terminu mowa byłaby raczej o jego przywróceniu lub reaktywacji. Sama wykładnia językowa omawianego przepisu w sposób zasadniczy wspiera więc stanowisko zajęte przez Izbę. W tym zakresie wskazać dalej należy, że również głosy doktryny jak i orzecznictwa, aczkolwiek to trzeba podkreślić, że niejednolicie, wspierają to stanowisko. I tak wskazuje się, że przedłużenie terminu związania ofertą, czy to samodzielnie, czy na wniosek zamawiającego możliwe jest tylko w okresie obowiązywania tego związania. Po upływie przedłużenia terminu związania ofertą należy zawsze, należy zawsze, należy uznać zawsze za nieskuteczne, chociaż w okresie tym wadium, chociażby w okresie tym wadium pozostało jeszcze w gestii zamawiającego i to jest głos doktryny, a konkretnie komentatora Jerzego Pieróg, Prawo zamówień publicznych, Komentarz, rok wydania 2015, wydawnictwo C.H. Beck, wydanie 13. Pogląd, że czynność przedłużania terminu związania ofertą musi nastąpić w okresie jej związania dzielają też inni komentatorzy i tutaj dla przykładu wskazuje komentatora Józef Edmund Nowicki komentarz do artykułu 85 ustawy Prawo zamówień publicznych, rok 2015 i Włodzimierz Dzierżoniowski komentarz do artykułu 85 ustawy Prawo zamówień publicznych, rok 2014. Podobne stanowisko zajmowała również w przeszłości wielokrotnie KIO. I tak wskazać tutaj należy na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z 28 października 2010 roku KIO 2276/10, w którym wyrażono stanowisko, że okres związania ofertą musi pozostać ciągły i nieprzerwany. Nie jest natomiast dopuszczalne przerwanie okresu związania ofertą i po przerwie jego ponowne ustanowienie. Dalej wskazać można na wyrok KIO z dnia 27 lipca 2015 roku KIO 1470/15,

YYA732799_02



[Przewodniczący 00:17:20.108]

gdzie wyrażono pogląd, że wybór oferty' najkorzystniejszej musi, nastąpić musi w dacie związania ofertą. Upływ terminu związania ofertą powoduje jej wygaśnięcie, wobec czego nie sposób w takiej sytuacji mówić w ogóle o ofercie, jako wiążącym oferenta oświadczeniu woli o gotowości do zawarcia umowy na określonych w ofercie warunkach. Należy mieć na względzie także ten skutek, że dopuszczenie do oceny ofert wykonawców, którzy nie są już nimi związani, jak i tych, którzy są nimi związani nie tylko sankcjonowałoby ich nie równe traktowanie, ale również doprowadziłoby w efekcie do nieuzasadnionego uprzywilejowania wykonawcy, którego ofertę pomimo wygaśnięcia terminu związania odebrano. Taki wykonawca mógłby bez ujemnych konsekwencji odmówić zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego w przeciwieństwie do wykonawcy, którego ofertę wybrano przed upływem tego terminu. Kolejny wyrok KIO, dotyczący tej kwestii, to jest wyrok z dnia 29 czerwca 2015 roku KIO 1281/15 i KIO 1282/15 i tutaj KIO wyraziło stanowisko, że przepisy nie przewidują możliwości przywrócenia terminu związania ofertą. Oświadczenie o przedłużeniu terminu związania ofertą musi wpłynąć do zamawiającego przed upływem tego terminu. Złożenie oświadczenia w tym zakresie w terminie późniejszym, to jest po upływie terminu związania ofertą, należy ocenić jako złożenie nowej oferty. Jeszcze jeden wyrok chciałem tutaj zacytować z 31 marca 2015 roku KIO 520/15 i tu jest, tu jest takie stanowisko, przedłużenie terminu oznacza konieczność zachowania jego ciągłości, a zatem konieczność przedłużenia tego terminu jeszcze przed upływem terminu związania ofertą. W przypadku, gdy nie zostanie zachowana ciągłość związania ofertą, czyli jeżeli pierwotny termin związania ofertą upłynie, a dopiero później wykonawca wyrazi wolę jego przedłużenia, to nie można już mówić o skutecznym przedłużeniu terminu związania ofertą. Biorąc pod uwagę te wszystkie głosy doktryny i orzecznictwa oraz po dokonaniu własnej analizy, o której mówiłem wcześniej, stoi Sąd na stanowisku, że przedłużenie terminu związania ofertą musi nastąpić, wpłynąć do zamawiającego przed upływem tego terminu. Uznaje przy tym Sąd, że oświadczenie o wyrażeniu zgody na wydłużenie terminu związania ofertą musi być wyraźne i musi być złożone na piśmie. W szczególności takie oświadczenie nie może być dorozumiane, w tym nie może być domniemane z okoliczności przedłużenie ważności wadium, a tym bardziej z okoliczności, że termin ważności wadium upływa później niż termin związania ofertą. Takiemu wnioskowaniu przeczy zarówno odmienny zakres obu instytucji, jak i treść przepisu artykułu 24 ustęp 2 punkt 2 w związku z artykułem 85 ustęp 2 Pzp. Obie te



instytucje, to jest związania ofertą oraz zabezpieczenia oferty wadium, pozostają ze sobą powiązane w ten sposób, że nie jest wystarczające przedłużenie ważności wadium, bez wydłużenia terminu związania ofertą. Dlatego nie można uznać, że skutki wydłużenia ważności wadium rozciągają się na wydłużenie terminu związania ofertą. Uznaje Sąd dalej, że przedłużenie terminu związania ofertą lub wyrażenie zgody na takie przedłużenie jest oświadczeniem woli, dlatego też musi być złożone przez osoby uprawnione do działania w imieniu wykonawcy. Musi też być jednoznacznie wyrażone w formie pisemnej lub innej dopuszczalnej przez zamawiającego na mocy artykułu 27 ustęp 1 Pzp. Dlatego brak działania ze strony wykonawcy, czy to samodzielnego, czy po otrzymaniu wniosku od zamawiającego, oznacza nie przedłużenie terminu związania ofertą. I tutaj wskazać należy, że Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 6 lutego 2009 roku podkreśliła, że oświadczenie wykonawcy o przedłużeniu terminu do związania ofertą musi być na tyle wyraźne, aby nie budziło wątpliwości i to bez względu na to czy to jest oświadczenie samodzielne czy związane z wnioskiem zamawiającego, gdyż nie podlega ono, jako że nie jest oświadczeniem, o którym mowa

w artykule 25 ustęp 1 w uzupełnieniu w trybie artykułu 26 ustęp 3 Pzp. Przechodząc dalej i odnosząc się do kolejnego zarzutu skarżącego należy wskazać, że zgodnie z artykułem 111 paragraf 1 Kodeksu cywilnego termin oznaczony w dniach kończy się z upływem ostatniego dnia. Dlatego jeżeli termin związania ofertą upływał w dniu 13 grudnia 2015 roku to z upływem tego dnia się skończył i wykonawca nie był już związany swoją ofertą. Tym samym oświadczenie złożone w dniu 14 grudnia 2015 roku było złożone po upływie terminu i nie mogło odnieść skutku przedłużenia terminu związania ofertą, który już wcześniej uległ zakończeniu, upłynął. Podsumowując dotychczasowe rozważanie należy więc wskazać, że uznaje Sąd Okręgowy, iż po pierwsze, nie jest możliwe przedłużenie terminu związania ofertą po jego upływie. Po drugie, samo przedłużenie tego terminu winno być dokonane w sposób wyraźny w formie pisemnej nie może być domniemane w innych czynności czy zdarzeń. Po trzecie, termin związania skarżącego ofertą w niniejszej sprawie upłynął przed dniem złożenia oświadczenia o jego przedłużeniu. Po czwarte, w konsekwencji oświadczenie z dnia 14 grudnia 2015 roku nie mogło odnieść skutku przedłużenia terminu związania ofertą. Przechodząc dalej należy wskazać, że pozostaje do rozważenia druga wskazana wcześniej okoliczność, czyli ocena możliwości zastosowania artykułu 115 kc do przedłużenia terminu związania ofertą. I w tym zakresie Sąd Okręgowy w pełni podziela pogląd wyrażony przez komentatora Jerzego Pieróg w komentarzu Prawo zamówień publicznych Wydawnictwo C.H. Beck, wydanie 13,

o braku możliwości zastosowania przepisy artykułu 115 kc do upływu terminu związania ofertą. Przede wszystkim wskazać trzeba, że w pełni podziela Sąd argumentację wyrażoną w tym komentarzu i trzeba przypomnieć, że artykuł 115 Kodeksu cywilnego stanowi, iż jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany za ustawowo wolny od pracy termin, termin upływa dnia następnego. Jak więc wprost wynika z tego przepisu dotyczy on jedynie terminu do wykonania czynności. Jest przy tym oczywiste, że chodzi tutaj o każdą czynność czy to materialno-prawną czy procesową, czy nawet czynność faktyczną, co jednak najistotniejsze dla zastosowania tego przepisu konieczne jest to, aby mowa była o terminie do wykonania czynności a nie sytuacji czasowego orzeczenia stosunków prawnych. Wyraźnie bowiem w przepisie mowa o terminie do wykonania czynności. Szukając analogii celem wyjaśnienia tego problemu wskazać należy na przykład na to, że przyjmuje się w doktrynie, że jeżeli strony wiąże umowa najmu zawarta na czas określony stosunek ten wygaśnie z upływem ostatniego dnia ustalonego terminu także wtedy, gdy będzie to dzień uznany za ustawowo wolny od pracy. I taki pogląd wyrażono w komentarzach Edwarda Gniewek z 2016 roku, Wydawnictwo C.H. Beck wydanie 7 oraz w komentarzu doktora Konrada Osajdy, również Wydawnictwa Beck wydanie 13, rok 2015. Znaleźć można również głos orzecznictwa, które w analogicznych sytuacjach przyjmuje brak możliwości zastosowania artykułu 115 i tak na przykład odnośnie terminu, na jaki udzielono gwarancji bankowej podnosi się, że wskazany w treści gwarancji termin jest terminem, z upływem którego zobowiązanie pozwanego banku wygasa, a nie terminem wykonania czynności przez beneficjenta. Przepis artykułu 115 kc nie ma zastosowania do takiej gwarancji i to jest wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 kwietnia 2009 roku VI ACa 1369/08 i podobnie wypowiedziała się KIO w zakresie, w przedmiocie gwarancji w wyrokach o sygnaturach KIO 2932/13 i z dnia 9 stycznia 2014 roku. Podobnie wypowiada się również doktryna w zakresie upływu terminu przedawnienia. I tutaj odwołuję się do publikacji Tomasza Pałdyny "Przedawnienie w polskim prawie cywilnym", który wskazuje, że do terminów przedawnienia nie stosuje się natomiast mechanizmu z artykułu 115 Kodeksu cywilnego, gdyż nie są to terminy do wykonania czynności, roszczenie może być w przedawnieniu w niedzielę lub święta. Przeciwny pogląd polega na nieporozumieniu i jest reminiscencją postrzegania terminu przedawnienia jako terminu do podjęcia określonych działań. Jeżeli zaś chodzi o zakres omawiany w niniejszej sprawie to tutaj odwołuję się do wyroku KIO z 31 maja 2010 roku KIO UZP 903/10, KIO UZP 886/10, gdzie wskazano między innymi, przepis artykułu 115 Kodeksu cywilnego ma zastosowanie w sytuacji, w której na dzień





wolny od pracy przypada koniec terminu do wykonania jakiejś czynności, na przykład złożenie oświadczenia woli zapłaty długu czy złożenie środka zaskarżenia. Jeżeli koniec terminu nie wiąże się z obowiązkiem dokonania określonej czynności to w przepis artykułu 115 nie ma zastosowania. Upływ terminu związania ofertą nie wiąże się z obowiązkiem dokonania jakiejkolwiek czynności, zatem nie ma powodów, aby przedłużyć go do dnia następnego, jeżeli upływa w dzień ustawowo wolny od pracy. Jak już wcześniej wskazano ten pogląd w całości Sąd podziela i dlatego uznaje, że termin związania ofertą nie może być uznany za termin do dokonania określonej czynności tylko za termin, do którego trwa stan związania ofertą, zatem przesuwanie końca owej ważności oferty na dzień roboczy nie znajduje uzasadnienia. Uznaje Sąd dalej, że z chwilą upływu dnia, do jakiego wyznaczono termin związania ofertą, oferta ta przestaje wiązać i obojętnie czy uznamy, że z tym dniem oferta wygasła, czy też stała się niewiążąca dla wykonawcy, czy też nadano temu jakiejkolwiek inne znaczenie, to za istotne uznaje Sąd to, że z tym dniem okres obowiązywania tej oferty upłynął i uznaje Sąd dalej, że zgodnie z artykułem 24 ustęp 2 punkt 2 w takiej sytuacji istniałyby podstawy do wykluczenia wykonawcy. Gdyby nawet zakwestionować te prawo do wykluczenia wykonawcy to uznaje Sąd, że na pewno od tego dnia oferta nie może być skutecznie wybrana, na tę okoliczność wcześniej już cytowałem orzeczenia KIO, a odnosząc się do zarzutów odwołującego w zakresie przedłożonego przepisu należy wyjaśnić, że nie zależnie bowiem od tego czy uznamy, że były podstawy do skutecznego wykluczenia wykonawcy, to bez wątpienia powstałaby tutaj taka sytuacja, gdy ewentualny wybór dotyczyłby oferty nieistniejącej, niewiążącej, która wcześniej wygasła i tutaj ponownie odwołam się do orzeczenia KIO z dnia 31 marca 2015 roku, KIO 520/15, gdzie wskazano, że zamawiający nie ma możliwości wyboru oferty, którą wykonawca nie jest już związany. Uznając, że skoro wykonawca nie jest już związany swoją ofertą to wybór takiej oferty jest nie dopuszczalny, bowiem stawiałby zamawiającego w sytuacji, gdy nie istniałyby żadne instrumenty pozwalające na wyegzekwowanie zawarcia umowy z wybranym wykonawcą i w ocenie Sądu Okręgowego jest to wystarczający argument, aby uznać, że wykonawca, może inaczej, że oferta wykonawcy, która nie jest już wiążąca nie może być w postępowaniu wybrana. Na koniec należy jeszcze dodać, że w ocenie Sądu taka wykładnia wskazanych przepisów pozwala zachować zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, co z resztą było słusznie wielokrotnie podnoszone w toku postępowania przez jego uczestników. Inna wykładnia prowadziłaby bowiem do sytuacji, gdy oczywiste zaniebdanie czy wręcz zaniechanie jednego z wykonawców byłoby ignorowane, a te ignorowanie miałoby miejsce z oczywistym poprzedzeniem pozostałych wykonawców.

Należy jeszcze raz powtórzyć, że dopuszczenie do oceny ofert wykonawców, którzy nie są już nimi związani, jak i tych, którzy są nimi związani, nie tylko sankcjonowałoby ich nie równe traktowanie, ale również prowadziłoby w efekcie do nieuzasadnionego uprzywilejowania wykonawców tego ofertą mimo wygaśnięcia terminu związania wybranym. Prawo zamówień publicznych wymaga zaś równego traktowania wszystkich wykonawców bez

[ns 00:30:24.244] lub dyskryminacji któregokolwiek z nich. W omawianej zaś sytuacji skarżący w istocie domaga się pominięcia skutków jego oczywistych zaniedbań i utrzymania go w postępowaniu zamówienia publicznego mimo tego, że zaniedbał on przedłużenie we właściwym czasie okresu związania swoją ofertą. Biorąc pod uwagę te wszystkie okoliczności Sąd Okręgowy uznał, że zaskarżone orzeczenie KIO jest prawidłowe i zgodnie z artykułem 198f ustęp 2 Pzp w związku z artykułem 385 kpc w związku z artykułem 198a Pzp oddalił skargę. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie artykułu 98 kpc w związku z artykułem 198a ustęp 2 Pzp oraz przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Przyjął tutaj Sąd stawki minimalne jak w przypadku spraw o uchylenie wyroku Sądu polubownego uznając, iż, może tak, uznając za podstawę ustalenia wynagrodzenia stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym, zbliżonym rodzaju. W tym zakresie uznał Sąd, że skarżący, jako przegrywający sprawę, zobowiązany jest zwrócić uczestnikom poniesione przez nich koszty postępowania. Wskazać tutaj należy, że nie znalazł Sąd podstaw do tego, aby tego zwrotu odmówić uczestnikom przystępującym do zamawiającego i uznał tutaj Sąd, że fakt traktowania tych uczestników jako uczestników postępowania, przy uwzględnieniu faktu, że stanowiska tych uczestników były przeciwne stanowisku skarżącego musi rodzić konsekwencje również w zakresie prawa podejmowania się zwrotu poniesionych kosztów. Dziękuję bardzo to wszystko.

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyzacja Przepisywania Nagrań

Zatwierdzono transkrypcję dnia 20 czerwca 2016 r.

